

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Admînistratîunea tipografiei archidiocesane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențe sunt și se adresa la:

Redacțione „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Episole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rânduri cu literă garmonă și timbr de 30 cr. pentru
se care publicare.

Adresa lui Kossuth.

Presă maghiară s'a ocupat mai puțin de căt se aștepta, după introducerea cea bombastică a qiarului „Egyetértés”, cu „fenomenul sublim”, incasat de reprezentanța comitatului pestan.

Trebucă să din vre-o parte a venit un duș de apă rece pe capetele aprinse de zel prea mare în cestiuine de fantărie politică. Altmintrea organele șovinîștilor ar fi trăs clopotele cele mari ale dragostei „națiunie” către Kossuth, cel puțin trei dile, în anumite soroace.

Dacă presupunerea noastră ar nimeri adevărul, am fi foarte veseli, pentru că ar fi dovedit că, destrăbălarea, când vrea să esindze, se potențește de puteri, cari o scu reduce în alvia ordinei.

Am dorit ca puterile aceste să fie și mai departe lucrătoare și să pună stăvila jiguirei sentimentelor, cari sunt una și aceeași cu adevărata loialitate.

Din cauza presupunerii acesteia, ne mărginim dar și noi în comentarea „fenomenului sublim” al reprezentanții comitatului pestan.

Incidentul, cu toate aceste, ramane un incident regretabil în analele patrie. El ne a ridicat colțul vîslului și ne a descoptorit inimile acelor, ce pretind a fi numai ei adevărății patrioților în față întregă. El ne spune apriat, și aceasta este dureros pentru orice om de bine, că sunt oameni în Ungaria, cari transacțiunea dela 1867, vor să o exploateze, încet cu începutul, ca toți loialii din anii 1848 și 1849, făță cu tronul, să „devină” cu timpul loiali, dacă nu mai mult, făță cu statul unguresc.

„Profundii diplomiți și „bărbați de stat,” cari lucră, de exemplu, la dărâmarea monumentului generalului Hentzi din Buda și la toate remisnicențele de natură aceasta, se vede

că nu vor prin transacțiunea pacea și bună înțelegere, ci recucerirea.

Noi însă dicem că aceasta din urmă, mai cu seamă în diua de astăzi, e mai mult de căt netact politic.

Aceia văd pașul în ochii altora, dar bătrâna intrări lor o trece cu vederea!

Nu baștă de seamă că prin procedere lor provoacă sminteala. Si apoi scriptura dice: „Vai lumii de sminteala, dar mai văd de acela, prin care vine sminteala.”

Revista politică.

Sibiu, în 8 Noemvre.

Delegațiunile și au terminat lucrările eri cu ceremoniile inadăunțate. Suma totală votată de delegațiunile pentru armată și pentru milăurile teritoriale (honeved și landwehr) pe anul viitor face 136,800,000 fl. în sumă rotundă. Delegațiunea ungurească să a portat și de astăzi căvaleresc și a votat tot ce i s-a cerut. Cea austriacă a mai rezbatut 100,000 fl., dar în ședința plenară urmă, din 18 Noemvre, s'a invotat și a lăsat și 100,000 fl., și pentru concordanță ambelor delegațiuni.

In casa deputaților Ungariei s'a desbatut în dilele aceste proiectul pentru cuaificăriunea funcționariilor statului. În decursul desăbaterilor deput. Steinacker a preținut ca funcționarii să mai soie, pe lângă limba statului, și una din limbile obișnuite în față. Ministrul președinte dice, că propunerea lui Steinacker și păgubitoare și de prișos și că ar involve cestiuine naționalităților; de altminteră ce propune dep. Steinacker se înțelege de sine. Desăbatera mai însemnată a provocă cuaificăriunea vice-comișilor, solgăbirilor și notarilor comitatitășii, delă cari, după legea cea nouă se cere, pe lângă anumite exceptiuni, diploma de advoacatură, sau diploma de doctor în drepturi, sau esanament din dreptul public. Moșcary a susțin-

nut că dispozițiunea aceasta modifică elementele sistemei municipale, ceea ce ministrul președinte combate, arătând că impreguiările de acum cer altă cuaificăriune ca înainte de 1848.

În Bosnia se scrie că insurenții ear an început a fi mai activi.

O păreche de cai, dăruiți de Maj. Sa, împăr. și regale Francisc I și principelui Muntenegru, dă prilejul diarului, „Glas Crnogora”, a arătă bunele raporturi dintre Austro-Ungaria și Muntenegru, cu toate atacurile „presei jidovesci din Viena și Budapesta”.

Ministrul de externe rusesc s'a dus la Varzin. Diarele presupun, că întâlnirea lui Giers cu Bismarck va apropia imperiul țarului de monarhile aliate.

„Corrispondenza politica dalla Romania” spune că „Gazzetta d’Italia”, reproducând o notită din un diar francez, a scris, că regale Italiei a invitat pe regale României la o întâlnire, care va ave loc în Turin. „Cor. p. d. Rom.” spune, după „G. d. Ital.”, că invitația nu s'a facut din partea regelui Italiei, ci suveranul României a exprimat dorința de a ave o convorbire cu regale Italiei. Până acum, a luat diarul italian, nu s'a făcut timpul și locul de întâlnire. „Cor. p. d. Rom.” aplaudării ideea, dar motivează că acum o întâlnire de felu acesta nu poate ave loc.

Patriarchia constantinopolitana și biserică Română.

Împotenza patriarchilor din Constantinopol și mai veche decât căreia din Constantinopolie în mâini Musulmanilor. De cănd au început a se conforma jocurilor de intrigă ale curții bizantine, patriarhii sunt jeleni mai mult de gloria esternă decât de binele bisericiei și se îngrijește mai mult de a-și asigura o domnie ca cea din Roma asupra creștinătății resăritene. Redusă foarte puterea lor în timpul

sultanilor celor puternici din Constantinopol, patriarhii îngrijeau mai cu seamă, cum să fanarise lumea și cum să adune bani. Spre sfîrșitul acest din urmă căutau felinute isvoare chiar și cu vătămarea autonomiei organelor și corporațiunilor subordonate. Așa au făcut eu metropolitii din ambele țările, care constituie astăzi România, lăudurile până și dreptul de a sănătă mirul, un drept, care nu metropolitii și încă metropolitii exarchi, dar fie care episcop îl are în biserică ortodoxă orientală.

In primăvara anului acestuia metropolitul din București și-a exercitat dreptul sănătănd el insuși mirul.

Patriarchul constantinopolitan se supără pe „inobediență” aceasta, poate că nu atât pentru vătămarea dreptului, că pentru absența decilor de mii de galbeni, cari călătorau în tot anul din pungile clerului român în lăzile din Fanar. Supărări sale de patriarhul expresiunea printre marturare, care, asupra omului serios și cunoșteitor de organismul bisericii orientale, face o impresiune tragicomică.

Dep. Cogălniceanu în camera României însă a găsit și parteasă practică a cestiuine dându-i în ședință dela 30 Octombrie a. c. expresiunea printre interapelări.

Reprodusom mai întâi mustarea patriarhă și apoi interapelării, ca o părțică intregitoare, poate la o parte momentuoasă a istoriei bisericiei orientale, ce are să se desfășoare într'un viitor, nu tocmai de departă.

Aici scrisoarea patriarhului:

Ioachim,

prin mila tui Dumnezeu, Arhiepiscop Constantinopolului, Nouie Rome, și Patriarch ecumenic.

Prea sfinte Metropolitanul al Ungro-Vlahiei, Prea Cinstite și Exarh al Plaiurilor și locuitor al Cesarei și Capodochiei, și ceilalți Venerabili Archierei din România de Dumnezeu păzită, frații noștri iubiti, intru sfântul Duh și conlucrători ai smereniei

FOITA.

Expozițunea agricolă industrială din România, județul Argeș, 1882.

(Incheiere.)

Animale domestice. Vitele domestice, ce vorăjăile acestea la expozițione, ridicără onoarea contestată a județului. Sunt în județ mulți crescători de vite, dar nu înțelegem pentru ce din atâtia însă am avut prea puțini expozenti; vitele de munte, sunt bune, de muncă și de latpe, la câmp însă cele pentru îngrășat ca vite de soi, atât pentru muncă, cum și de latpe, an văzut că au d. Mucenici Dinescu din Corbeni și d. Nan Giorgiu din Mușetești.

Vitele aduse la expozițione sunt mai cu seamă o corcitură de rasa Sérba și Ungurească, sunt în general musculoase și au o statură mijlocie.

Breñeturiile, Uleiurile, lipsările cu totul. Acest gol ne motivă ne-a surprins mult. Amândouă aceste articole

se găsesc pretutindene în județ și nu rău preparate. Ne mirăm cum să a negrijat reprezentarea a două ramură din industria casnică a săteană.

Băutură. Vinul în județul Argeș n'are până acum o reputație stabilă; și sunt vîi în multe localități, dar n'avejă spus producțione locală, ci vinuri din alte localități, dar preparate de neguțători de aci din oraș și căpătă vitulicitor tot din localitate, cari au vîi sub dealul Piteștilor. Siropurile de tot felul, băuturi spiritoase bine preparate, fuseră destul de sită în expozițione.

Tuica românească, această băutură renomată în streinătate, a fost bine reprezentată. De un gust aromatic-zăharos, bine îngrădită, s'a găsit tuica d. A. Grunau proprietar din comuna Vălsănești pl. Argeș, producțione din ogrădile sale.

Nu mai puțin putem dice și de tuica . . . . .

Rachiu sau tuica națională a început a fi lovită și combătută pretutindene de basmacul jidovesc, de

otrava, care a ucis moralmente și pe toate calele pe țărani din Moldova.

Pentru a incurajara cultura prundișilor, guvernul a desființat taxa pusă asupra producționei.

Economia căsei. În economia căsei a escalat cu deosebite din Brăila, care a espans o serie completă de conserve, apoi semințe preparate indigene și streine, compoturi, bulionuri, produse leguminicioase, oleaginoase, tinctoriale, liqueruri de masă etc., pe care le-a însoțit cu o prețioasă broșură, în care arată cu o deosebită competență cultura fiecărei plante din cele espuse și pe care broșura avu bunătatea de a împărți gratis tuturor vizitatorilor.

Cunoșințele solide ale d-nei E. Brățianu în ranura economiei casnice, face multă onoare și bunăvoie de a face gratuit cunoște tuturor, esperințele sale în acea ramură, îi crează cea mai frumoasă reputație.

De și nu cunoaștem personal pe d-na E. Brățianu, dar să ne permită a o felicită în numele juriului expoziționei.

Grădinăriă. Cea mai mare parte din expoziționi sunt straine, dar în calitatea producționei espuse nu fură mult întrecuți Români. Pomicultura reprezentată de Români și relativ vorbind, nu tocmai slab, D. d. Lerescu, Locot. Chicoș espuseri mai multe specii de poame indigene și exotice din grădinile lor de pomicultură.

Lugium și verdeuri dîrîte. Destul de bine fură reprezentate rădăcinile alimentare: morcov și cartofi de feluri specii; sfecle de zăhar de o mărime surprinzătoare, gulii asemenea etc. Într-o expoziție fusese și grădină scaloai din Mușetești, Daniel Sterescu cu sfeclele lui uriașe, etc, afară de grădinarii străini din localitate.

Sculptura în lemn. Un alt preot Român dotat cu un adevărat talent în ramura sculpturii în lemn, este preotul Răduț Dobrescu.

A espus nesecă scoane și o cruce sculptate cu o finăță și precisiune admirabilă. Am admirat aptitudinea sa, dar mai mult stăruința și pacienza sa. Câte talente strălucite nu vor fi lărgind în coliba săteanului nostru! Cine

noastre, harul și pacea dela Dumnezeu să fie cu voi!

Din cele publicate în gazete, cu destulă durere și măchiniere ne-am informat la timp oportun că Sfântia-Vă, în ziua de 25 Martie, anul curent, în săntă biserică metropolitană din București, ați procedat la sevărarea sănțierii săntului Mir, în depilina neascintă a canonicei voastre autorități spirituale, adeceasă a Preasăntului nostru Tron patriarchicesc, apostolicesc și ecumenic și în protivă regulei în vigoare din vecheime în această religiune, și astfel, în loc de păzitori, precum trebuie se fiți, ai regulei păstrate în biserica, ați oferit în persoanele voastre un tip de neregularitate, care și atrage muștrarea meitorii. Fiindcă de toti se măturusesc și regula este un lucru foarte salutar și din cele mai necesare și universale, și în lume nimic nu este vrednic de a se conserva fără regulă și fără provoare, din cauza, că nu poate trăi un astfel de lucru, după vechia dăsa. Căci cele esite din regula lor obișnuiesc a se duce pe vizitor într-un mod rând și neregulat și a numai fi stabila, ca unele ce au percut condițiunile inherente la starea lor și cari sunt trăse căci aici, când acolo, în mod desordonat și opus. De aceea și vasul ales poruncese Corinthienilor dicând: „toate sе se facă cu buna cuvîntă și după regulă, care trebuie conservată în toate, mai vîrtoș este necesară a se păstra neapărat în cele duhovnicești. Deci și Sfântia-Vă n'ar trebui nici să tolerați să se audă pomenindu-se neregularitate in diocesele Voastre, precum să se realizează. Voi călcănd o regulă stabilită după un obiceiu bisericesc foarte vechiu: căci după glasul prorocului „Duchul cel Sânt v'a pus și pe voi păzitorii“ în casa lui Iordan și în casa lui Iuda, ca să fiți Voi mai înainte de tot, după porunca apostolicească, tip și exemplu în toate^a. „Păstorii, dice fericitul Petru, turma lui Dumnezeu dintră Voi... fațăndu-Vă tipul turmel^b. Conform acestora și dinul Pavel, acolo unde învăță cum trebuie să fie un episcop, poruncese:

„Feresce-te de dorințele de inovații, sciind că produc certe.^c Toate aceste fiind nesecu indenități și XXXIV canon Apostoliceces prescriu formal: „Episcopii fiesce-cărui neam să cucine a cunoaște pe cel întâu intră dênsii și al scocți pe el ca cap și a nu face nimic de prisos fără părerea lui^d“ trebue și Sfântia-Vă să se conforme cu acesta porunci prescrise într-sfântul Duch, și nu, pornind din dorința de inovație, dorință, de care din copilarie ați fost învețați să vă feriți, să cetezeți să vă abateți dela

se ocupă de asimeni flori divine, ca să le incuragiază?

Fără de a fi tăcași de fanfaroni, Argeșenii adreptul să pretindă că natură îi a favorizat în privință geniile învățătoare și a talentelor artistice. Simbolul perfecțiunii în arte, mănestirea lui Manole, este un titlu de drept istoric în cultura artelor; Argeșenii dar să caute a susțină cu demnitate onoarea națională.

Cultura stupidilor de albine. Regiunea muscelor este regiunea predilectă a albinelor. Aveam noi la munte stupine mari, populate, faceam un întins negozi cu miere și cu ceară; esportam cantități mari din producția apiculturii în orient; dar dela un timp înainte, de când adecă, liveile său arătă și lacomia către cultură cerealelor să intrețină necontenten. (Astă din) cultura albinelor este ca și căută. Abia am văzut donec uleiul la expoziție, puțină și urâtă ceară, pe care o bănuim a fi estrasă și accea din boala.

Lumânările noastre făcute mai mult din parafina și din alte sub-

un obiceiu, care este în vigoare de seculi îndelungăți, acel adecă de a lăua Archierei deosebitelor localități Sântul Mir dela Prea sfântul nostru Tron Patriarchicesc, Apostolicesc și Ecumenic, sub a cărui jurisdicție cei 630 sfânti părinti, cari au constituit al IV-lea sfânt Sinod Ecumenic din Calcidonia în Bitinia, au rănduit să fie supuși: „Episcopii din provinciile Pontului, Asiei și Traciei precum și Episcopii provinciilor mai sus dîse (afări) între barbari.“

Acesta find astfel și noi ascultând glasul Apostoliceces, care poruncește: Vegliati asupra casei St. Duch Vă pus pe voi Episcopii, ca să pastorească biserica lui Dumnezeu, pe care a construit-o cu sângele său propriu, „ne-am indurat să treceam cu vederea îndrănește faptă sevîrșită în ţără-vepeste ori ce dorință, faptă contrariu din vecheime în regiunea voastră, și am hotărît atât despre acest lucru, căt despre oare-care altă zvoneană, pre cum este celăpătă despre stropire și turnarea pe cap în loc de să botez, despre îngropare bisericescă a sinucigărilor, despre calendarul Gregorian, despre demnitatea Patriarchicească și mai alte asemenea, am hotărît dică, întră căt privesc sfîntirea mirului, faptul fiind deja cunoscut, să scriem sfântie Voastre, munistrându-vă ca unul care văți facut în urma voastră tip nu de ascultare și de supunere legală ci din contră, peste poruncile apostoliceces, exemplu de neregulatitate și de nesupunere; dar în privința celorlalte consideranțe încă nescușipile sivoane, să vă invităm să ne dați informații lămurile despre varietatea lor sau nu

Asceptăm dar răspunsul vostru asupra acestui punct.

Harul și mila lui Dumnezeu să fie cu Voi.

Iulie 10, anul 1882.

(Semnat) Ioachim.

Episcop de Constantinopol, frate iubit în Hristos.

Urmează îscăliturile a 11 episcopi orientali.

După acest atestat de serioză spirituală cătă și interrelațiuia:

D. M. Cogălniceanu Dlor, biserica noastră „ab antiquo“ era independentă însă era frasă aceasta în toate hotărîriile atât în cele biserice, că și în cele politicecesc: păstrându-se unitatea dogmelor cu biserica ca mare din Constantinopol^e, și se mai dicea aceasta: că după ce Corpurile legiuitorice au avut dreptul și datoria de a se amesteca, de a dice cuvîntul lor, socotesc că și aceasta afacere trebuie să fie hotărîta într'un mod definitiv absolut și legal, prin o lege; căci domnul ministru știe boala bină că chiar Sinodul, dacă ar dice cuvîntul său precum a să dîi de mai multe ori, încă acel cuvîntul său, ca se albă caracter legislativ trebuie să vie la Camere. Nu putem noi să lăsăm, că aceasta cestune să se sfârșească numai între Sinodul nostru și patriarchia. Sinodul nostru este compus de archierei, cari ori cum au o diferență către acel scaun care reprezintă o biserică antică, dar noi, oameni mai de lume, oameni mai ai seculului, putem să vorbim într'un chip mai liberal, mai independent, și de aceea îmi permit să interpelu pe d. ministru, dacă nu socotesc, cum că ministrul competente se să vină cu un proiect de lege, unde Corpurile legiuitorice să hotărască în mod definitiv rumpere definitivă, absolută a bisericei noastre de către obediencia aparentă sau imaginată a scaunului ecumenic din Constantinopol.

Dlor, nu trebuie să ne facem iluzii, legăturile, pe care le avem în biserica ecumenic jenează foarte mult îmbunătățirile ce trebuie să facem nu în

sul dem românesco dat de acest domnitor, care a pus la locul său pentru multă vreme pe acest patriarch, dacă îmi este permis să dîc acest cuvînt reverentios pentru persoana sa.

Odată cu declararea independenței noastre, dela sine devin și biserica noastră independentă, încă mai independentă decât mai nainte, și aceasta s'a întimplat și cu biserica serbă și cu biserica muntenegrene și mai înainte și cu biserica greacă. În vreme ce patriarchul recunoaște independența absolută a bisericei muntenegrene, patriarchul se socotește în drept să adrezeze o scrisoare plină de măstări Miropolitului Primat al României, înțîndu-și și pretensionile păna și ne opri pe noi de a ne face săntul mir treburitor pentru botezarea copiilor noștri în religiunea creștină. Scrisoarea aceea este de notorietate publică și cuvenitul făcut de I. P. S. S. Mitropolitul Primat la deschiderea Sinodului laună publicitate și este cunoscut de toată lumea. Patriarchul de Constantinopol în principiu nu se arată împotrívitor de a recunoaște independența bisericei noastre dar pretinde, că formele nu s'au făcut cum s'au făcut de guvernele sărb, grec, și muntenegren, aşa am luat eu cunoscință.

Ei bine, eu socotesc, că precum mai înainte, în toate afacerile bisericii noastre Corpurile legiuitorice și, cu guvernul, suveranitatea națională au avut dreptul și datoria de a se amesteca, de a dice cuvîntul lor, socotesc că și aceasta afacere trebuie să fie hotărîta într'un mod definitiv absolut și legal, prin o lege; căci domnul ministru știe boala bină că chiar Sinodul, dacă ar dice cuvîntul său precum a să dîi de mai multe ori, încă acel cuvîntul său, ca se albă caracter legislativ trebuie să vie la Camere. Nu putem noi să lăsăm, că aceasta cestune să se sfârșească numai între Sinodul nostru și patriarchia. Sinodul nostru este compus de archierei, cari ori cum au o diferență către acel scaun care reprezintă o biserică antică, dar noi, oameni mai de lume, oameni mai ai seculului, putem să vorbim într'un chip mai liberal, mai independent, și de aceea îmi permit să interpelu pe d. ministru, dacă nu socotesc, cum că ministrul competente se să vină cu un proiect de lege, unde Corpurile legiuitorice să hotărască în mod definitiv rumpere definitivă, absolută a bisericei noastre de către obediencia aparentă sau imaginată a scaunului ecumenic din Constantinopol.

Dlor, nu trebuie să ne facem iluzii, legăturile, pe care le avem în biserica ecumenic jenează foarte mult îmbunătățirile ce trebuie să facem nu în

privința dogmelor, dar în privința disciplinelor și a progresului bisericii noastre; și dacă nu vor fi interveniți putele constituție sprijină reforma abuzivă, cari s'au străcurat în disciplină în practică și în deprinderile, mai ales ale unei părti a clerului nostru, se vor găsi poate altii în alt loc, cari vor cere acelle reforme și cari poate vor mijlochi pe o cale, care nu va conveni la mulți.

Ei spun, cumă noi trebuie să rumpem legăturile noastre cu obedienea patriarcală, ce ni se cere din Constantinopol, pentru că de acolo nu ne vine lumină, și nu se poate să ne mai vină acolo decât impedeacă la introducerea reformelor, de cari avem nevoie în biserica noastră.

D. președ. al consil. I. Brătianu: Dlor, Eu cred, că este bine se lasăm se vorbească antâi Sinodul; și să fie incredințat onor. D. Cogălniceanu și cred că este incredințat, că clerul nostru este în privința drepturilor noastre, cum a fost totdeauna, foarte național și la înălțimea misiunii sale (aplause). Eu cred cum că mai multă autoritate va avea chiar faptul Camerei, cănd mai antâi se vor fi pronunțat capii bisericei. Căt pentru independență, Dlor, noi avem independentă; și onor. D. Cogălniceanu, cred, că nu va vorbi să dică decât că se o regălă; căci independența absolută o avem. Dacă sunt oare cari pretenzioni, aceasta este astă de ceva; am văzut suverani, cari de secole întregi perdușera nesecă tării depărtate, și cu toate acestea continuau a se intitula suveranii acelor tări. Noi mașinem principiul unității dogmelor, dar în colo suntem independenti; și dacă nu s'ă facă pentru biserica noastră ceea ce trebuie să se facă, pentru ca să îndâmne mijloacele, ca să progreseze și ea împreună cu celelalte instituții naționale, cause este că împrejurările nu ne au iertat să o facem.

Statistica comparativă a finanțelor în diferite state.

Comparăriile este mijlocul cel mai sigur și serios pentru a judeca starea unui stat. Într-adevăr, prin comparăriile, facădute după toate regulele științei, se poate vedea și preciza exact locul, ce un stat ocupă în familia statelor; se pot vedea relativ bunurile care și neajunsurile de care suferă.

D. Julie Kautz, profesor la Universitatea din Pesta, a făcut un asemenea studiu comparativ asupra finanțelor diferitelor state, luând ca punct de plecare bugetele pe 1881.

Recomandănd acest studiu seriozii etenționi ai catorților, vom resuma ca părțile lui cele mai interesante.

Cheltuielile în comparare cu populația. Cheltuielile ordinare și estraordinare, impreună cu dobânde datoriei publice se urează: în Anglia, la 840 milioane florini; în Franția, la 1.100 milioane; în Austria la 460 milioane fl.; în Ungaria la 300 milioane fl.; în Rusia la 720 milioane, în Germania (afără de statele singurătate) la 280 milioane fl.; în Prusia, la 450 milioane fl.; în Italia, la 570 milioane fl.; în Spania la 330 mil. fl.; în Suedia și Norvegia, la 65 mil. fl.; în Turcia (eșeritul 1876) la 220 mil.; în Belgia, la 116 mil. fl.; în Olanda, la 103 mil.; în Bavaria, la 112 mil.; Saxonia, la 21 mil.; în Vürtemberg, la 26 mil. fl.; în România la 48 mil. fl.; în Portugalia la 75 milioane florini; în Elveția, la 25 mil. fl.; în Muntenegru la 1/4 milioan fl., și în Statele-Unite la 520 mil. fl.

Comparând cheltuielile cu cifra populației acestor state, găsim po-

stanțe reașnoase, ne probează că ceara națională este bătătuă întocmai ca și tuica de basamant vorveces.

Tablouri de Pictură. S'a dîs de mult că români au o deosebită aplicăriune în artele plastice, în pictură deoarece avem astăzi pictori de o reputație netăgăduită.

Tablourile expuse aci în expoziție ale pictorului S. Vasilescu, sunt dacă nu o raritate, dar totuși de o valoare deosebită; tonul colorilor, umbrelor genul în care sunt executate ne atrage atenția noastră fără voie.

Ne pare rău că în programă expozitionei nu s'a prevăzut să se prezinte și producționile pictorilor Români.

Argintaria. Nu putem trece sub tăcere și această artă, mai cuosebire că, un argintar din Pitești, d. Stefa Avramescu, este un specialist distins în arta sa. Cei care voiesc a fi români cu înimă, să caute nu ocoli nici o dată pe artiștii de un sângie cu ei.

Pălărieria. De ce să nu adresăm un cuvînt de mulțumire frățească, celor doi pălărieri români din Pitești, cari

nună prin munca lor cinstă, ne ajutătă de numeni au invins concurența fabricanților străini. Onoare lor.

Incheind dar, darea noastră de seamă asupra primei expoziții a ju-detului Argeș ne credem în drept a chema lăurea aminte a cetățenilor Argeșenii, asupra atâtă ramuri de industrie care altădată faceau bogăția tării, ear acum sunt pe ușă momentului!

Abia am inceput să mișcă pe teritoriul economic și trebuie să scim de pe acum în ce suntem slabii și inapoiți, în ce suntem robii străinilor?

Expoziționele sunt pentru orice nație oglindă sau panorama, în care ea și vede situaționarea lor economică. Am intrat odată pe drumul propriașei materiale, având deplină cunoștință de lipsele noastre. Acum dar să lucrăm cu bărbătie pentru a ne recuperări trecutul, ce l'am petrecut în amurgire.

„Teranul român“

poratajul următoare: în Franția, de către locuitor, florini 50—40; în Anglia, 24—26; în Olandă, 23—24; în Bavaria, 20—21; în Belgia, 20—21; în Grecia, 20—21; în Italia, 20—21; în Spania, 19—20; în Austro-Ungaria, 18—20; în Austria particular 19—20; în Ungaria 18—19; în Portugalia, 17—18; în Prusia, 14—17; în Danemarca, 12—13; în Saxonia, 10—11; în Suedia-Norvegia, 10—11; în Statele Unite ale Americii 10—11; în România, 9—10; în Rusia, 8—9; în Serbia 6 fl.

Ostirea și datoria publică în comparare cu poporațiunea. Cheltuielile administrative luate într-un sens larg, adecație împreună cu cele pentru armată și pentru datoria publică, se urcă în Anglia la 90% din totalul cheltuielilor; în Franția, la 85 la sută; în Rusia, la 84%; în Italia, la 80%; în Austria, la 74%; în Ungaria, la 71%*); în Elveția, la 70%; în Germania, la 66%; în Belgia, la 60%; în România, 60%; în Prusia, la 52%; în Bavaria, la 44%; și în celelalte state mici din Germania, 30—42%.

Dar adveretă valoare a totalului cheltuielilor nu se poate apăra de căt esamînd elementele din care se compune. Procedând după această sistematizare ajungem la următorul rezultat: Cheltuielile pentru lista civilă au fost cele mai urcate în Rusia, adecație 10 milioane și cele mai mici în Elveția adecație 6000 florini. În Austro-Ungaria, cheltuielile acestea și de fl. 9,300,000.

În cheltuielile facute cu Parlamentele, Ungaria ocupă locul al doilea, cu 1,200,000 florini, și nu e întrecută decât de Franția, care cheltuieste 4,600,000, pe cînd celelalte State cheltuieste mult mai puțin. Anglia cheltuieste 900,000 florini, Austria 650,000, Italia 800,000, Prusia 650,000.

Pentru afacerile străine, Anglia cheltuieste 6,800,000 florini, Franția 5,200,000, Austro-Ungaria și Rusia 4 milioane și Germania 3,500,000.

Cheltuielile armatei în comparare cu poporațiunea. — Cheltuielile facute pentru armările militare se urcă, în Franția, la 310 milioane florini, adecație 8 florini de locuitor; în Anglia, la 280 milioane florini, adecație 8 florini de locuitor; în Rusia, la 240 milioane, adecație 3% de locuitor; în Germania, la 215 milioane, adecație 4% de locuitor; în Austro-Ungaria, la 124 milioane florini, adecație 3% de locuitor; în Statele Unite, la 100 milioane fl., adecație 2% de locuitor; în Italia, la 97 milioane, adecație 3% de locuitor; în Spania, la 62 milioane, adecație 3% de locuitor; în Olandă, la 32 milioane, adecație 7% de locuitor; în Belgia, la 17 milioane, adecație 3 de locuitor; în Danemarca, la 8 milioane, adecație 4 fl. de locuitor; în Elveția, la 6 milioane, adecație 2% de locuitor; în România, la 16 milioane, adecație 2% de locuitor.

Costul unui Soldat. — În timp de pace, întreținerea unui soldat costă mai mult în Anglia, adecație suma de 700 fl. pe an; în Franția 460 fl.; în Germania, 445 fl.; în Rusia 260 fl.; în Belgia, 420 fl.; în Austro-Ungaria, 360 fl.; în Italia, 350 fl.

Cheltuielile pentru armată se urcă în Anglia, la 33% din totalul cheltuielilor generale; în Rusia la 32%, în Franția la 26%, în Spania la 26%, în România la 16%, în Austro-Ungaria și în Italia la 20%, în Belgia la 17%.

Datoria publică în comparare cu poporațiunea. — Căt pentru datoriale publice, ele se urcă — în exercițiul 1880—81, în cifre rotunde: în Franția la 10,500 milioane fl., producând o dobândă de 480 milioane,

adecație 13 fl. de locuitor; în Anglia la 7500 milioane, dobândă 300 milioane, adecație 9 fl. de locuitor; în Spania, la 5000 milioane, dobândă 100 milioane, adecație 6 1/4 fl. de locuitor; în Rusia la 4,600 milioane, dobândă 200 milioane, adecație 3 fl. de locuitor; în Italia, la 3900 milioane fl., dobândă 190 milioane, adecație 7 fl. de locuitor; în Austria, la 3,400 milioane, dobândă 136 milioane adecație 6 1/2 fl. de locuitor; în Ungaria la 1,660 milioane fl., dobândă 95 milioane, adecație 6 1/2 fl. de locuitor; în Germania, 2500 milioane, în Turcia 2800 milioane, interese 160 milioane, adecație 10 fl. de locuitor; în Prusia, 1000 milioane, dobândă 40 milioane adecație 1 1/2 fl. de locuitor; în Olandă, la 900 milioane, dobândă 30 milioane, adecație 7 1/2 fl. de locuitor; în Bavaria, la 600 milioane dobândă 26 milioane florini, adecație 5 florini de locuitor; în România, la 240 milioane florini, dobândă 18 milioane fl., adecație 3 1/2 fl. de locuitor; în Suedia Norvegia, la 127 milioane florini, interese 10 milioane, adecație 1 1/2 fl. de locuitor; în Danemarca, la 100 milioane fl., interese 1 1/2 milioane adecație 2 1/2 fl. de locuitor; în Statele Unite la 4000 milioane, interese la 130 mil. fl., adecație 1 1/2 do locuitor, în Grecia la 140 mil. fl.

Veniturile în comparare cu locuitorii. În exercițiul 1880/81, veniturile se urcă în Anglia, la 830 milioane florini adecație 23,53 de cap; în Franția, la 1280 milioane fl., adecație 30 fl. de cap; în Austro-Ungaria 660 milioane fl. (fără imprumuturi), la 17 1/2 fl. de cap, (în special în Austria 380, în Ungaria 280 fl.), în Rusia la 640 mil. fl., adecație 9 fl. pe cap.

Comparând cheltuielile cu veniturile vedem că Spania, Rusia, Austria și Ungaria au de ordin trebuință de imprumut pe fie ce an, pe cînd în celelalte State și echilibră și, în Statele Unite cheltuielile trec cu 160 milioane peste venituri.

Memorandum

cătră Ilustrata Sa Dr. Ioan Sabó, episcop gr. cat. al diocesi Gherlei, în privința convocării unui sinod diecesan mestecat, pentru vindecarea mai multor rane ale bisericii gr. cat., finisatoare de provincie metropolitană a Albei-Ialui și Făgărașului, și resp. de diecesa Gherlei.

(Urmară.)

Concedem, credem, dar scim, că cau-sele mai sus numărăte și multe alte cause politice au ajutat desertoarea dela s. unire, au fost motoare; nu concedem însă și nu credem, să fi fost acelea ca usa efficiens. Pentru ce nu? Pentru că neunuită su fost pe acel timp de 100 de ore mai apăsări. Întrădărău nu se poate pîrcepe, cum ar fi trecut la aceea biserică cu mult mai apăsată cea mai mare parte a năștilor mai puțini apăsată, din motivul apăsărilor?

Deci causa cea adveretă, causa officiens a părăsirii s. uniri, — ajutădă fără îndoială și prin înđemnările lui Visarion, Sofroniu și Tunsul, apoi prin

acele politice enumărăte mai sus, a fost neobservarea datinilor, a disciplinei și canoanelor bisericii orientale; ba și călcarea în picioare a acelor în biserica unită, apoi succesiva migrație a vietiei patriarcale în trei lumeni și preoție (toacăi ca astăzi), cari toate în ea neunită erau atât se observau cu mai mare scrupulositate.

Cum au putut veni ignorante discipline, aşedăminte și canoanele bisericii orientale grece în biserica română orientală de ritul grec, unită cu biserica României și calcate în picioare drepturile ei? Cum se pută întăripă una ca aceasta atunci, că se scie, precum s'a arătat mai sus, că unire cu biserica României s'a făcut numai în cele 4 puncte și cu expresa condiție, că ritul, disciplina, aşedăminte și canoanele bisericii orientale de ritul greco-să se observe și pe viitor; cănd e nedisputavă,

că neobservarea acestor aşedăminte, neobservarea constituției de mai înainte produse atâtate împărecheri; cănd se scie, precum se arăta mai sus, că din aceasta cauă după moarte episcopul Ioan Giurgiu și sub marii episcopi Inocențiu Micul și Petru Paul Aron deserta dela s. unire cea mai mare parte a Românilor, și se refinătore la biserica orientală neunită? Si cine poartă vina pentru acestea?

Unii, chiar și din ierarchia noastră mai înăltă — bărbăti, cari voră la trece de mari constituționali — atribuie, și unii mai atrăbuciu și aruncă și astăzi vina pentru călcarea acelor instituții numai pe spinașea scăunului pontificis român, eară altii pe a regimului politicii.

Primul assert, adecație învinuirea scăunului pontificale roman, nu o putem primi. Pentru că cum ar putea scăunul pontificale călca în picioare condițiunile de unire, puse de protopărinți nostri cu ocazia primei s. uniri și primite de acel scăun? Între altele, cum ar putea opri sau impedeja jurea sinoadelor anuale eparciale și protopopesci, alegera demnitarii bisericesc și a preoților, și răpi dreptul disciplinării, cari toate le am avut înainte de unire, ce se vede din colajonale mai sus menționate ale principelui George Rákoczy din 1643 și dintre care o bună parte a fost în us până la 1848? Cum ar putea face acea ceva scăunul pontificale, când el spre a putea cuprinde în simbol iubitorul la biserică cat, căt mai mulți creștini, fie de ritul latin, fie de cel grec, maronit sau armean, a manjunit și a demandat manjirea datinelor răspedite națiuni, cari datine au statăt de varie dela început și până astăzi, schimbându-se după pări și gini? Da; pentru că cine nu scie, d. e. vecinii Bosniaci în misa lor romano-cat în limba bosniacă, alte popoare în limba și ceremonie române; să, ca există și în prezent misa mediolană sau după ritual stilu Ambrosiu în Italia, mozárabica în Spania sel.? Cine nu scie, că Roma în cele este reale ale religiei avă pururea o economie înțeleaptă, că „Necessită est, non ut omnes Latini, sed ut omnes catholici sint“¹⁾ dice papă Gregorius XVI, și tot aşa alți papi și alti concilii?

Nu putem înțelege mai departe incubația memorată a scăunului pontificale, de oarece scim, că și în biserică apusănă disiplină, ritul și alte usuri privitoare la afaceri externe bisericesc au variat totdeauna după popoare, timpuri și impreguriuri. Aşa d. e. în evul mediu în Spania căsătoria preoților era „cel puțin tolerată.“²⁾ Chiar astăzi scăunul pontificial al Romei concede Maronii și Melchiori din Siria, ca preoții ajunși la vîdūvii, dacă capii lor bisericesc pot arăta cause grave pentru a-2-a căsătorie a vîdūvilor, să poată păsi la o nouă căsătorie.³⁾

Apoi ce atinge participarea securilor la crearea funcționarilor bisericesc, scim, că aceea și în biserică occidentală a existat și modul ei ajudecării a fost și este foarte variante. Așa alegera apostolul Matia în locul lui Iuda Vînătorului, adunarea creștinilor o decide prin tragere la sorti⁴⁾ Unii papi ai Romei fură aleși prin aclamare populară. La noi în fosta diocesisă a Făgărașului, ce a cuprinz în simbol său întreaga Transilvania și părțile Ungariei fost incorporate cu această, susțină încă dreptul de alegere după care sună și cei care participă toate tracăturile protopopesci și la ultima alegere a archiepiscopului și metropolitanul din Blaj. Tot acolo până la 1848 a fost în urmă alegera preoților prin popor, au sistat în vigoare scăunurile protopopesci, carele erau foruri disciplinare pentru toate fețele bisericesc din respectivă, și totodată judecătorie de I istația în afaceri matrimoniale, împedescăt-rea acestea în trecut scăunul pontificial Ba.

Dar ce poziune a luat scăunul apostolic al Romei față de sinoadele mestecate? În sinoadele, ce se înjură în metropola gr. or. a Ardealului la 1697 și 1700, convocate și celebrate, cel dintâi sub pres-

dul metropolitului Teofil, car al doilea sub a lui Atanasie, afară de protopopi și preoți a luat parte o mulțime de lumini. Deci au fost sinoadele mestecate, și acele adușeră decisiuni nu numai în obiecte, ce și jinu de afaceri materiale ale biserice sau de cele temporane, ci chiar în cestuii privitoare la adveretură fundamentală sau dogmatică; deci era adecație a primi unirea cu biserică Romei. Si scăunul roman nu face nici o exceptiune, nu dubitat un moment a primă de validă declarăție a aceleia sinoadele mestecate făcută chiar în obiecte dogmatice, rituali și judecătore de dreptul canonice. Cum ar dubita dar, cum ar putea dubita a privi de valide atari hotărri, ce ar atinge obiecte materiale de ale bisericelor, precum întreținerea preoților fundațiunile, crescerele junimiei și chiar a clericilor, și multe altele? Cum ar putea împiedeca jurea sinoadelor preoților și mestecate, când e cunoscut din istorie, că chiar pe acel timp, când sau pînă sună atinsale sinoadene mestecate în Transilvania în biserică română de rit greco-să, și sunt și măresc sinoadetă?

Apoi oare nu au fost tocmai așa sinoadene mestecate așa numitele capitulare ale Francilor în evul mediu, practicate mai în tot apusul catolic? Si ce alția a fost și în biserică orientală, p. e. în Moldova și Muntenia soborul mare al părisi, în carele se aduna Domnul, boierii cei mari și cei de al doilea, apoi metropolitul, episcopii, archimandriții, egumenii și alții preoți de capacitate spre a decide în afaceri atât politice, cât și bisericesc? Erau acesti us constitutional, purtat de cel mai genuin spirit al creștinismului, l'intempișnam la frații români de peste carpați din timpuri memoriale, așa că nu vom greși deducendul chiar dela creștinarea gînteii noastre.⁵⁾ Înțocmai și în diocile capitulare, episcopii și alții bisericesc fruntași cu seculari mai de frunte coadunătoare decideau imprenută afacerile civile și ecclasticice externe ale jerei respective; era în cestuii pure dogmatice arhipastorii și alții bisericesc canoni și se retragea în camera separată, având de a decide în de aceste nu mai ei singuri, fără consensul securilor. Dar ce se mergă așa departe, când exemplul „I aveam la noi a casă, dinaintea ochilor noștri? Da; pentru că oare care congrese romano-catolicilor din Transilvania cari pertructau despre bunurile, fundațiunile crescere junimiei și alte afaceri externe ale aceliei biserici, ce sunt altă decât sinoadene mestecate, căror și subordonată comisia catolică, asemenea mestecate?

Deci jurea sinoadelor mestecate nu e instituție nici calvinăesc nici schismatică, precum le plăcea unor prelați ungurieni de ai nostri a o numi, ci este prască catolică. Dela dinca și luară protestanții prască de la 16...egyház tanács“ și zsintas; cări le în totdeauna de odată, unul având de a pertructa afacerile bisericei comuni laiilor și bisericesc, cară celalalt căreia se bisericesc.

Mai insistând încă asupra acestei ponderoase cestuii întrebăm: au nu e participare laicii în afaceri bisericesc destul de delicate, când Majestatea Sa împăratul și regele nostru neavând nici măcar ordinele să de lectori ori alici, denumește „episcopi și în Cislaitania, unde nu e rega apostolică? Si nu e care și mai delicat lucru, când curata patru fei catolic fie protestante au chiar jidän, denumesce canoni și parochi. Oare nu e participare laică, când cetățeni din Cluj de religie rom. cat. neconvertește de scăunul pontificale, și alege pe parochi săi cei cu atât de mai mare fosemenătate, cu cără parochi lor aceea prin alegere devin totodată și canonic în respectivul căpătul de Alba-Iulia?

Cătră acesta se mai poate adaugă responzul, cel dete în a. 1815 nuncul apostolic din Viena, Falcienelli, unor bărbăti ardeleni și anume lui George Baraj, Demetriu Moga, Alessandro Bohotel, Gabriele Man și Vasiliu Butean, cari îndrescă un memorandum

¹⁾ Pap. Gregorius XVI. ²⁾ Sirmondi.

³⁾ În 1697 respectiva bulă papală la Jos. Papp-Silaghi. Encyclia Juris canon. eccl. orient. cat. M-Vardan 1862.

⁴⁾ Fapt. apost. c. I.; cfr. și despre alegerile sepoie diaconi, Fapt. apost. c. VI.

⁵⁾ Vedi s. e „Cartea de judecată dela prije. Matei Bîsără din 1658 (fa A. Tr. Laurian și N. Popovici).“ În magazinul ist. judecăt. Dacia, București 1845—51, t. I, p. 206). și alte asemenea din domnia mai de la începutul secolului (magistri, acolodi, și la Mich. Cogălniceanu. Cronica Românilor, București 1863—72).

rand în privința ținerei sinoadeelor mesterestate.¹⁹ Care fu în respectul acestora se răspunsul nunciusului? „Jus habet,”²⁰ dice el prelaudanților seculari, și cum că scaunul pontificalnic când nu l-a impedeat tinerilor unor asemenei adunări spunând șiacea, că chiar și în ducatul Austriei se făin consătării mesterestate în afaceri bisericești și veșinduse a avea unii scrupuli numai în privința numirei. Și ce reșpose fericitul metropolit Siliștui în reprezentanță sa din 24 Aprilie 1865 și sub Nr. 358 asternută numitei nuntăre, la o scrisoare a acestei, prin care astăzi cere descluzi la memorandul susținut de mai sus numiți bărbați? A recunoscut dreptul lunemilor de a participa în sinoadele mesterestate, spre a se consătăui despre cele temperanare ale bisericei.

În urmă să amintim care faptele sumului pontific român de astăzi Leon XIII care veșând și nepotind suferi încălcările libertăției și ale drepturilor bisericii catolice în armături sufului se nu numai se plângă cu lacrimile de sânge ale mărturisitorului nostru Is. Cristos, ofând: „Doamne de se poate, să treacă pocul acesta dela mine” ci concede indulgenție demandă permanentă și a se face rugăciuni, pentru că Atotpotințele cu puternica sa mână să apere și securizează libertatea bisericii catolice contra tuturor atacatorilor drepturilor ei? Putere-am oare, ca catolici adverăj, mică numai presupune despre beatitatea sa fără de al stigmatiza chear de fariseu, că beatitatea sa de o parte plângându-se pentru călăreala libertății și a drepturilor bisericii catolice universali, de altă parte în același timp aproba încălcările libertății și drepturilor bisericii noastre gr. cat. din Ardeal avute și condiționate cu ocăsionarea primirii s. uniri? Nu, și de trei ori nu!

Cum stăm însă cu o doamă aserjune că adăcă guvernările politice au pus și pun piederice exercitării drepturilor autonome constituționale ale bisericii noastre gr. cat.? Se scrămat și se vedem și valoarea acestui assert.

Prea bine scim, că începând dela regimul imperialului Leopold I până la finele guvernului imperial și regelui apostolic Francisc I toate regimene au fost neamice constituționalismului preste tot; prin urmare neamice și constituționalismul bisericești. Sub disele guvernă suferă și biserice protestante în Ungaria și Transilvania, suferă și biserica noastră română gr. cat. mai mult decât toate cele gr. or. neamice din Ardeal. Scim însă de altă parte și acea că sub sisteme de astăzi neamice altcineva tuturor drepturilor naționalităților nemagheare se organiză pe base constituționale toate bisericii din Transilvania neimpedecate de nici un regim de sub aceasta sistemă. Aşa cea rom. catolică, cele protestante, (încă chiar și cea mozaică) și decât toate mai corepondenții geniuului poporului, cea română gr. resăriteană.

Aceste mod adă toate bisericele se găveră constituționalmente, afară de a noastră, de cea gr. cat. carea nici când nu a fost astăzi de nedeușită, că dela redicarea metropoliei gr. cat. române și a episcopilor Gherlei și a Lugojului încoace; erau desclinere acea parte, carea mai înainte se pănuise de diecesă Făgărașului. Pentru că mai înainte, chiar și în timpul celor mai absolutistice regime politice, încă se făcea măcar din când în când un sinod diecean, aveam sincode protopopsi, ne bucuram de dreptul de a ne alege pe episcop pul nostru și comunele pre preciozii sei, s. a. Toate acestea sunt astăzi, durere! sugrumată și mai de tot sufocată.

Să poate să arunca viață acestor apărări și impărlări numai pre regimene politice și ale pre cel din prezent? Poate să ară măcar presupune, că regimene de acum, sub care se organizează constituționalmente bisericele tuturor celor-alalte confesiuni, chiar și a Jidănilor, numai organizare bisericei noastre se pună pedește, și aşa dintre toate

(Va urma.)

¹⁹ Vezi acest memorand de datul 25 Martie, 1865 în originalul său lat, în „Sionul rom.” 1866, nr. 12 pag. 187.

²⁰ Vezi Tr. Laurian, Documente istor., pag. 143.

popoarele patrie numai prosperarea Românilor gr. cat. să o stăvilească în care? Nu putem crede, nu putem nici măcar presupune una ca acesta.

Întrudevăr una ca acesta nici chiar Majestatea Sa domitorial n-ar concedea-o Majestatea Sa, care pentru prosperarea bisericei noastre concesă grație reviuirea metropoliei gr. cat. române și întemeierea episcopilor Gherlei și a Lugojului. Nu ar potă concede Ma. S. una asemenea aspirare; căci acea ar însemna a pedepsii pre Români gr. cat. din Transilvania și părțile Ungariei pentru faptul, ca strămoșii lor au primit să unire cu biserica latină la a. 1701 la indemnul Majestății Sale, imperatului și regelui Leopold, I. strămoșul glorios al domitorialui de aici și cari strămoșii ai Românilor de nu ar fi primi unirea, astăzi strămoșii pe arăpare bisericii orientali neunite și ca atari s'ar bucura de cea mai frumoasă constituție bisericească. Scurt: așa ceva ar însemna, a pedepsii pe strămoșii pentru loialitatea și nejurmurita incredere a strămoșilor în intențiile părintesci ale augustinice case habsburg-lotaringice, ce nu se poate concede.

Afără de acea capetele incoronate și toate gubernurile statelor mai civilizate venără în urmă la acea convincere, că absolutismul fie acela politic fiu bisericesc, e inamic culturii și înaintării intelectuale, și că un popor necult nici când nu e așa de capacă de a se învăța și prin consecinția de a supedita mijloacele de lipsă spre susținerea statului, ca un popor cult. De acea în toate statele mai cuită s'a dat constituțione politica civilor statului, și li sau eliberat bisericiile de sub omnipotenția statului. Deci mult rostia acestiia modernă: „Biserica liberă în stat liber.” Acum însă poate să'ar crește presupune, că monarhia austro-ungarăscă, unde toate bisericiile se bucură de drepturi constituționale în interesul statului, numai față de Români gr. cat. se voeasă a face una așa de înjurioză și pentru amândouă părțile vătămatiora exceptiune? Nu și cărănuș!

Deci pentru călăreala datinelor, drepturilor și canonelor bisericii noastre românești unită din Transilvania și părțile Ungariei – avute și folosite nu numai înainte de unire nevătămate, ci și după acea mult timp, și până la ridicarea metropoliei numai pe rând și în parte ciungărite, cără de atunci mai de tot nădușite, – nu se poate arunca vina, nici pentru trecut nici pentru prezente preacușul pontificale roman, cără pre-regimene politice în trecut numai în o parte, în prezente doară nici decât.

Poate că răul acesta e una conștientă a s. uniri; apoi și în trecutul mai veciunii au fost culpabil pentru dinșul și demnității nostri bisericii; era dela 1848 și desolnit dela 1863 încoace călăreala aceasta vine singur numai della unii dintre prea-sânpioale sale. Întrudevăr os vedem îndată la leagănul unirei? Vedeam că neghia, ce după 150 de ani nădușu heldea de tot, se seamănă încă în primul sinod tîntuit în interesul primării s. uniri, în sinodul din Februarie 1897. În acesta după primirea și subscrisea actului deosebită acceptarea unirei, în sedința a III. Metropolitul Teofil face propunere, că prin o reprezentăriu îndreptândă către Majestatea Sa, să se petiționeze, că proiectul să depinde și să se dispună de un episcop carănuș de la încă până acum.²¹ Este mod acela Metropolit, care este a propus în sedința I. primirea unirei pre lângă garantarea datinelor, disciplinei canonice și a drepturilor bisericii orientalei sel, după câteva dile îndată în a III. sedință și aspiră: se i se dea facultate, că presanția sa să poată calca acele drepturi.

Varietăți.

* Diua onomastică a M. S. împ. și reginei Elisabeta s'a serbat aici Duminecă cu îndinatinele solemnități bisericești.

* (A eșit de sub presă;) „Regulamentul afacerilor interne ale Re-

uniunii învățătorilor gr. or. din districtul Siliștui și ale despărțimenterii ei.” Prețul unui exemplar 10 cr. v. S. Se poate căpta la Președintele Reuniunii, prof. Simeon Popescu.

* (Comisiunile didactice) alese de adunarea generală a Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Siliștui, și anume: 1. Comisiunea pentru cenzurarea cărăilor de ceterie (C. Hambăsan. N. Ivan, V. Iosoff și I. Popa), 2. Comisiunea însărcinată cu cenzurarea manualelor de geografie (corpu învățătoresc din Sălăje, V. Iosoff și D. Lazar), 3. cea pentru cenzurarea manualelor de comput (prof. D. Comşa și corpul învățătoresc din Salăje) – sunt convocate pe Vineri 12/24 l. c. la intrunire în locuința președintelui Reuniunii.

* (Un cas interesant de cură.) Ioan Iosif Benă născut la anul 1812 în Pianul de jos, căsătorit în România în anul 1838, după ce și au pierdut vedere ambilor ochi, a fost adus de rudele sale din Pianul de jos spre al medicul din Sibiu și învățătorul Dr. Krasser, care după ce s'a convins despre pierdere văzului, trecută de 2 ani de dile, a întreprins cura ochilor cu pacientul, în cînd pacientul să'a dus cu vederea curată și foarte mulțumit.

Loterie.
Sâmbătă în 18 Noemvre n. 1882.
Viena: 15 14 57 55 68
Timișoara: 30 88 81 61 66

Bursa de Viena și Pestă
Din 18 Noemvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de sur ung. de 6%	119.30	119.
Renta de sur ung. de 4%	85.75	85.60
Renta ung. de hârtie	84.60	84.60
Imprumutul drumurilor de feruung.	134.35	133.50
Emissiunea de oblig. de statul de drumeuri de oblige intelectuali ung.	89.50	90.—
Oblig. de statul de drumeuri de feruung.	130.50	109.50
Oblig. de statul dela 1767 de ale drumurilor de feruung. ung.	94.50	94.50
Oblig. de statul dela 1767 de ale drumurilor de feruung. ung.	99—	99.25
Oblig. de statul dela 1767 de ale drumurilor de feruung. ung. cu claușă de sorire.	66.50	97.—
Oblig. urbanale temeane.	97.50	88.25
Oblig. urbanale temeane.	97—	97.25
Oblig. urbanale transilvane.	98.25	98.25
Oblig. urbanale croațo-slavonice.	99—	98.—
Oblig. urbanale ung. de resumpcări.	96.50	96.50
Sorii ung. cu premii.	116.75	116.50
Sorii de regulare Tisă.	108.90	108.75
Datoria de stat austriacă în hârtie.	76.65	76.50
Datoria de stat austriacă în argint.	77.20	77.70
Rez. de acordare a statului.	94.75	94.75
Acumul de banii austro-ung.	130—	130.50
Acumul de banchi austro-ung.	831—	833—
Acumul de banchi de credit ung.	235—	235—
Acumul de credit aust.	293.70	293—
London (pe polizia de trei luni).	119.20	119.20
Seriuri fonciare ale instituției „Albină”.	—	100.—
Gălbău.	5.66	5.67
Napoleon.	9.48/2	9.49
100 marce nemijesci.	58.50	58.50

Nr. protop. 289. [292] 1-3

CONCURS.

Pentru posturile învățătorescă la scoalele confesionale gr. orientale din protopresbiteratul Mediașului, se escrize concurs cu terminul până în 20 Noemvre 1882.

1. Hașag cu salariu anual de 100 fl. v. a. 70 pâni, lemne, și quartier.

2. Buzdu cu salariu anual de 150 fl. v. a. lemne și quartier.

Doritorii de a concurge la aceste posturi au a-i săptămâna cererile lor instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresual din 1878 la subscrise până la terminul susținut.

Mediaș, 5 Noemvre 1882.

In conțelegeră cu comitetele bisericești.

Dionisiu Chendi m. p., adm. protop.

Nr. 282. [293] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de a III-a clasă Măgura cu filia Toplița în protopresbiteratul Gioagiu I, se des-

chide concurs până la 5 Decembrie a. c. s. v.

Emolumentele sunt: portiunea canonică de 6 cară fén, biroul parochial din Măgura de la 80 familii a 1 fl., din filia Toplița dela 56 familii căte două ferdele cuceruz cu tulei, și stolile uscate, cari laolaltă computate în bani, dau un venit anual de 323 fl. 15 cr.

Concurrentii au ași substerne suplicele lor instruite după prescrisele statutului organic și regulamentului pentru parohii până la termenul sus-îndicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 5 Noemvre, 1882.

In conțelegeră cu comitetul parochial oficiu protopresbiteral gr. or. al Giogiu I.

Vasiliu Pipos m. p., protopres.

Nr. 810. — 1882. [291] 2-2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător secundară la scoala grădinițărescă din Lisa cu salariu anual de 180 fl. și adeca: 50 fl. din fondul scolaristic, eer' 130 fl. apoi quartier și lemn de foc dela comunitate.

Competenții să se substanțeze pe titlurile prove date cu diploma de calificare în ordine și alte documente necesare până la 30 Noemvre anul curintă la:

„Comitetul administrativ al fondului scolariu al fostilor grădinițieri din regimentul român I. la Siliștui“.

Nr. 180. [291] 3-3

CONCURS.

Se scrie a două oară cu termenul până la 15 Noemvre st. v. pentru întregirea următoarelor prosuniu nvățătorescă în protopresbiteratul gr. or. al M. Oșorheiului.

1. Petre de cămpie cu salariu de 230 fl. în rate lunare decursive.

2. Iclandul mare cu salariu de 200 fl. în rate lunare decursive cu termenul natural și grădină de legume.

Cererile concursuale instruite conform legilor vigente sunt a se astărni oficiului protopresbiteral.

M. Oșorhei 21 Octombrie 1882.

In conțelegeră cu comitetele parochiale. Parteniu Trombităș de Betlen m/p, protopresbiter.

Nr. 5279 civ. 1882. [289] 3-3

Publicațiune.

Subcursul tribunal reg. aduce la cunoștință, că cerându-se din partea contelui de Ugra, Georg Haller, comasoră generală a hotarului comunei Dărlos, pentru pertractare se deține terminul de **20 Decembrie a. c. la 10 ore a. m.** în casa comună din Dărlos. La aceasta se provoacă a se înfățișa toți cel interesați cu observarea, că cei ce vor lipsi se vor considera ca invitați cu comasare.

Pertractare o va conduce judele esmis, Székely Miklos.

Din sedința tribunului reg. din Elișabetopol jinătu în 6 Noemvre 1882.

Nagy Lajos m. p., Butak m. p., notariu.

Nr. 5280 civ. 1882. [289] 3-3

Publicațiune.

Priu aceasta se aduce la cunoștință, că în urma rugării contelui Georg Haller în contra tuturor proprietarilor din comună Idicu: pentru admitemea comasarei în comună Idicu s'a desfăpt cu termen pentru pertractare diua de **21 Decembrie a. c. la 10 ore a. m.** Pertractarea se va juă în cancelaria comună din Idicu. La această se provoacă a se înfățișa toți proprietari interesați cu acela observarea, că cei ce nu se vor prezenta vor fi priviți ca invitați cu comasare.

Din sedința tribunului reg. din Elișabetopol jinătu în 6 Noemvre 1882.

Nagy Lajos m. p., Markovics m. p., notariu.